

91317564-6	23/08/2024	ישראל היום! - השבוע	עמוד 7	1	9.97x32.16
בנימין זאב הרצל - בהקשר לציונו - 80790					

יוסי ביילין

הלנצח נאכל חרב?

עסקה - ואז להתכטר. המקצוענים אומרים שזו כנראה ההזדמנות האחרונה להציל את החטופים שנותרו בחיים. נתניהו מתנה זאת בהישארות צה"ל בציר פילדלפי, ומסביר כי לא עמד על כך קודם פשוט כי רק לאי-חרונה השתלטנו על הצי. גורמי הביטחון אומרים שיוכלו להסדרר ביטחונית גם בלי להישאר בפילדלפי. ביבי מסביר שזאת לא בעיה ביטחונית אלא אסטרטגית, אך לא מסביר למה הוא מתכוון. אז מה יותר מובן מאליו מבחינתו מאשר להסכים לעסקה, להביא לשחרור החטופים – ולהתפטר, כי הוא לא שלם עם הוויתור על הנקודה האסטרטגית?

רצועה לרצועה. כיבוש רמת הגולן (שלקחתי בו חלק במלחמת ששת הימים) נועד לשים קץ לאיומי הירי מכיוון הרמה אל היישובים הישראליים שלמרגלותיה. הרמה נתפסה כרצועת ביטחון עד להשגת שלום עם הסורים, ואז הוקמו בה ההתנחלויות, והיה צורך בהול לפנותן במלחמת יום כיפור, שבה היישובים הפכו נטל ביטחוני. לפני ימים אחדים יצא אורי קלנר, ראש מועצה אזורית גולן, בהודעה הבאה: "לא נאפשר להפוך את הגולן לרצועת הביטחון של ישראל. יש להעביר את ההתקפה לשטח האויב". קלנר לא מציין אם בהצעתו כלולה גם התיישבות ברצועת הביטחון הבאה שנכבוש, ואם גם תושביה יטענו בחלוף הזמן שהם זקוקים לרצועת ביטחון.

לא בין אתונה לספרטה. ספרטה. בספרו החדש "מלחמה קיומית – מאסון לניצחון ותקומה", ארי שביט, מחשבי הפובליציסטים בישראל, לא עושה הנחות ולא פורס הרבה אופציות: איראן מבקשת לחוק את ישראל מהמפה. היא עשתה צעד גדול בעניין ב-7 באוקטובר, ובכל מה שאירע אחריו. המלחמה הגדולה איתה תתרחש בעשור הבא. הוא מציע להאריך את שירות החובה ל-40 חודשים, להחזיר למילואים רבים שצה"ל נחפו לוותר עליהם, להגדיל את תקציב הביטחון, להעביר אימונים צבאיים לנוער מגיל 16, להעצים משמעותית את התעשיות הצבאיות, לתאם בין המפעלים הפרטיים והציבוריים בתעשיות אלו, ולעשות זאת באופן שיצמיח את הכלכלה. לדבריו, ישראל תהפוך למשהו בין אתונה לספרטה – אך הוא מתאר בספרו ישות המזכירה את ספרטה הרבה יותר מאשר את אתונה.

צילום: אייל מרגולין/גיני

פגיעות רקטה בקצרין, השבוע

מי שמצפה משביט להציע רעיון כלשהו כדי למנוע את המלחמה הגדולה, ימצא כי הוא רק ממליץ כיצד להיערך אליה. יותר מכך – כשהוא מתייחס לבניית העוצמה הישראלית, והוא עושה זאת כמה פעמים בספרו, הוא אף פעם לא מזכיר הסכם שלום עם הפלשתינים כחלק מזה. הוא קובע כי שלום כזה הוא עניין לעת רחוקה, וכי בינתיים יש להותיר את השליטה הביטחונית של ישראל בשטחים ולאפשר לפלשתינים לחיות ברווחה ובשגשוג כלכלי. הוא רק לא אומר איך עושים זאת. הוא לא מסביר איך מבטיחים את הרוב היהודי מבלי לקבוע אחת ולתמיד גבול מזרחי לישראל. הוא גם לא מסביר איך נוכל לעודד עלייה לספרטה החדשה, ואיך נבטיח שהדורות הבאים יישארו כאן כדי לחיות לעולם על החרב.

שלום הוא מרכיב קריטי בביטחון שלנו. השלום עם מצרים ועם ירדן מוכיח זאת יום-יום. הסכם הביניים המתאריך בלי סוף עם אש"ף מאפשר לנו שיתוף פעולה ביטחוני, שלא התקיים מעולם קודם לכן. אירופה, שבייתה את רוב ההיסטוריה שלה במלחמות, היא ההוכחה הטובה ביותר לכך שהמרכיב המרכזי בביטחון של המדינות הוא השלום ביניהן. כל הטוענים כי האיבה העמוקה בין היהודים לערבים לא מאפשרת שלום – כדאי שייזכרו בהסכם השילומים.

בימים אלה, במלאת 120 שנה למותו של הרצל, מרכז הרצל וההסתדרות הציונית העולמית הוציאו מחדש את שני הספרים החשובים של חוזה המדינה, "מדינת היהודים" ו"אלטנולנדר". אם חלילה נהפוך לספרטה – ישראל תתרחק מרחק בלתי נתפס מחונו של ממציא. אסור שאלפי מניינים ווליים מעזה וחוסר היערכות של הצבא העוצמתי ביותר בסביבה יגרמו לנו להחליף את חונו של הרצל בחוון ספרטה. ●